



Ήταν μία κόρη

ονομαζόμενη Μαρία. Ο πατέρας της ήταν χριστιανός και εζήτη να την υπανδρεύσει εκείνη δεν ήθελε, θέλουσα να φυλάξει παρθενία. Την έβαλε σ' ένα μοναστήρι γυναικείο και την παρέδωκε της ηγουμένης να την έχει ως παιδί της. Και αφού πέθανε ο πατήρ της, έγινε άλλος αφέντης στην χώρα εκείνη, όστις βγήκε μία ημέρα και πήγε στο μοναστήρι οπού ήταν η Μαρία. Και ευθύς οπού την είδε ο αφέντης, ετρώθη η καρδιά του έρωτα σατανικό και γυρίζοντας στο σπίτι του έστειλε γράμματα στην ηγουμένη και της έλεγε: Αμέσως να μου στείλεις την Μαρία, διότι την είδα και με είδε, με ηγάπησε και την ηγάπησα. Διαβάζει το γράμμα η ηγουμένη, κράζει την Μαρία και της λέγει: Παιδί μου, τί καλό είδες στον πασά και τον κοίταξες με αγάπη; Κοίταξε τί μου γράφει εδώ! Λέγει η Μαρία: Εγώ δεν ηξεύρω τίποτε. Τον κοίταξα με άλλον σκοπό και είπα: Άρα, Θεέ μου, ταύτη την

δόξα οπού έχει εδώ τούτος ο πασάς, θα την έχει και στον άλλον κόσμο; Και αυτός με κοίταξε με διαβολικό σκοπό. Εγώ αν ήθελα υπανδρεία...., με υπάνδρευε και ο πατέρας μου και έπαιρνα χριστιανό.

Τότε γράφει η ηγουμένη στον πασά: Καλύτερα σου στέλνω το κεφάλι μου, παρά τη Μαρία. Στέλνει πάλιν ο πασάς και λέγει της ηγουμένης: Ή να μου στείλεις τη Μαρία, ή έρχομαι και την παίρνω μόνος μου και καίω το μοναστήρι. Το ήκουσε η Μαρία και λέγει της ηγουμένης: Όταν έλθουν οι απεσταλμένοι, στείλε τους στο κελί μου και εγώ τους αποκρίνομαι. Ήλθαν οι απεσταλμένοι στο κελί της Μαρίας, και τους ρώτησε τι θέλουν. Της είπαν εκείνοι: Μας έστειλε ο πασάς να σε πάρουμε, διότι είδε τα μάτια σου και τα ορέχθηκε. Τους είπε να περιμένουν να υπάγει στην εκκλησία. Τότε παίρνει ένα μαχαίρι και ένα πιάτο, και πηγαίνει στον Ιησού Χριστό εμπρός και λέγει: Κύριέ μου, μου έδωκες τα μάτια τα αισθητά διά να πηγαίνω στον καλό δρόμο, και εγώ να πηγαίνω με το θέλημά μου στον κακό δεν είναι πρέπον. Και επειδή αυτά τα αισθητά θα μου βγάλουν τα νοητά, ιδού οπού τα βγάνω διά την αγάπη σου, διά να φύγω από το βόρβορο της αμαρτίας. Και ευθύς βάζει το μαχαίρι μέσα στο μάτι της και το βγάνει στο πιάτο. Επήγε εμπρός και στην Παναγία και βγάζει και το άλλο της μάτι και τα βάνει μαζί.

Τότε τα στέλνει του πασά και αφού τα είδε ο πασάς, γύρισε ευθύς ο σατανικός έρωσ σε κατάνυξη και σηκώνεται ευθύς και πηγαίνει στο μοναστήρι, και παρακαλεί τις καλογραίας να υπάγουν να κάμουν δέηση στον Θεό, να γιατρευτεί η Μαρία. Πηγαίνουν πάραυτα όλες μαζί με τον πασά και πέφτοντας κατά γης παρεκάλουν τον Κύριο και την Θεοτόκο να δώσει το φως της Μαρίας. Εφάνη η Θεοτόκος τότε ως αστραπή στην Μαρία και της λέγει: Χαίρε, Μαρία! Επειδή προτίμησες να βγάλεις τα μάτια σου για την αγάπη του Υιού και την ιδική μου, ιδού πάλι έχει τα μάτια σου και πλέον πειρασμός να μη σου συμβεί. Βλέποντας δε το θαύμα οι παρόντες εχάρησαν πολύ και εδόξασαν τον Θεό και την Παναγία. Έπειτα ο πασάς αφιέρωσε πολύ χρυσό στο μοναστήρι και επήρε συγχώρηση από τις καλογραίας και αναχώρησε και έκαμε καλά και εσώθη.

**Πηγή:** [orthognosia.blogspot.gr](http://orthognosia.blogspot.gr)